

Αριθμός απόφασης:108/2025

ΑΚ330/2021

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

34ο ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 04 Μαΐου 2023, με δικαστές τις: Πολυτίμη Φρύδα, Πρωτοδίκη Δ.Δ., ως Προεδρεύουσα του 34ου Τμήματος, Αυγή Ανδοσίδου, Πρωτοδίκη Δ.Δ., Σοφία Ρέτσα, Πρωτοδίκη Δ.Δ. και γραμματέα τον Νικόλαο Καστόρα, δικαστικό υπάλληλο,

για να δικάσει τη με ημερομηνία κατάθεσης 04.03.2021 αίτηση ακυρώσεως,

του _____, υπηκόου Τουρκίας, κατοίκου _____, ο οποίος παρέστη δια της δικηγόρου Χουσεϊν Σελβέρ,

κατά του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου, ο οποίος δεν παραστάθηκε.

Κατά τη δημόσια συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε την εισηγήτρια της υπόθεσης, Αυγή Ανδοσίδου, Πρωτοδίκη Δ.Δ., η οποία διάβασε τη σχετική έκθεσή της, καθώς και την πληρεξούσια δικηγόρο του αιτούντος, η οποία ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά τον νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως έχει καταβληθεί παράβολο ύψους 154,00€ (βλ. σχετικά το 368953267951-0504-0004 ηλεκτρονικό παράβολο, καθώς και το από 03.03.2021 σχετικό αποδεικτικό πληρωμής της Τράπεζας Πειραιώς), αντί του νομίμου παραβόλου ποσού 150,00€, σύμφωνα με το άρθρο 36 παρ. 1 εδ. β του π.δ. 18/1989 (Α-8), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο της κατάθεσης. Συνεπώς, ανεξαρτήτως της έκβασης της δίκης, πρέπει να επιστραφεί στον αιτούντα, ως αχρεωστήτως καταβληθέν, το υπερβάλλον παράβολο, ποσού 4,00€.

2. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση και το σχετικό δικόγραφο πρόσθετων λόγων, ζητείται η ακύρωση της 11644/2019/15.09.2020 (Αρ. Υπόθεσης 59.730 και Αρ. Ατομικού Φακέλου 05/000209509) αποφάσεως β' βαθμού της 11ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, με την οποία, αφενός, απερρίφθη η 32498/02.05.2019 ενδικοφανής προσφυγή που άσκησε ο αιτών κατά της 26708/09.04.2019 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου (ΠΓΑ) Αττικής και, αφετέρου, διατάχθηκε η επιστροφή του, με οικειοθελή αναχώρηση, στην χώρα καταγωγής του εντός δεκαπέντε (15) ημερών. Με την τελευταία αυτή απόφαση του ως άνω ΠΓΑ είχε απορριφθεί ως αβάσιμο αίτημα του ήδη αιτούντος για χορήγηση διεθνούς προστασίας.

3. Επειδή, νομίμως χώρησε η συζήτηση της υπόθεσης παρά την απουσία του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου, στον οποίο κοινοποιήθηκε νομοτύπως και εμπροθέσμως αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης καθώς και της από 14.10.2021 πράξης ορισμού εισηγητή και αρχικής δικασίμου (βλ. το από 11.11.2021 αποδεικτικό επίδοσης του Αρχιφύλακα Ιωάννη Κοκτσίδη).

4. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 1Α της από 28.07.1951 Διεθνούς Σύμβασης της Γενεύης (ν.δ. 3989/1959, Α-201), όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 του από 31.01.1967 Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης (α.α. 389/1968, Α-125), ως «πρόσφυγας» νοείται κάθε πρόσωπο το οποίο «συνεπεία δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δεν επιθυμεί να απολαύη της προστασίας της χώρας ταύτης (...)».

5. Επειδή, όπως έχει κριθεί (βλ. ΣτΕ 633/2013, 4750/2012, 4044/2009, 1463/2010, 46,1556/2011), από την ως άνω διάταξη του άρθρου 1Α παρ. 2 της Σύμβασης της Γενεύης, όπως ισχύει, συνάγεται ότι ο αλλοδαπός, ο οποίος επιθυμεί την υπαγωγή του στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα, οφείλει να εκθέσει στη Διοίκηση με στοιχειώδη σαφήνεια τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που του προκαλούν, κατά τρόπο αντικειμενικώς δικαιολογημένο, φόβο διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων. Στην περίπτωση δε που δεν έχουν υποβληθεί από τον ενδιαφερόμενο, κατά τη διαδικασία ενώπιον της Διοίκησης, ουσιώδεις, υπό την ανωτέρω έννοια, ισχυρισμοί αλλά γενικοί, αόριστοι ή προδήλως αβάσιμοι ισχυρισμοί, ή έχει γίνει μεν επίκληση συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών τα οποία, όμως, δεν στοιχειοθετούν λόγους υπαγωγής στο προστατευτικό καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης, δεν απαιτείται ειδικότερη αιτιολογία απόρριψης του αιτήματος παροχής ασύλου (ΣτΕ 288/2012, 1169/2010, 4209, 1459/2009, 1628/2007 κ.α.). Εξάλλου, όπως γίνεται παγίως δεκτό από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Σύμβαση της Γενεύης αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο του διεθνούς νομικού συστήματος για την προστασία των προσφύγων και οι διατάξεις των οδηγιών που συγκροτούν το Κοινό Ευρωπαϊκό Σύστημα Ασύλου, όπως, μεταξύ άλλων, οι οδηγίες 2011/95/ΕΚ και 2013/32/ΕΕ σχετικά με τις προϋποθέσεις χορηγήσεως του καθεστώτος του πρόσφυγα και εν γένει διεθνούς προστασίας, το περιεχόμενο του καθεστώτος αυτού και τις ακολουθητέες διαδικασίες (βλ. τις επόμενες σκέψεις), θεσπίσθηκαν με σκοπό τη διευκόλυνση των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών κατά την εφαρμογή της Συμβάσεως αυτής έχοντας ως βάση κοινές έννοιες και κοινά κριτήρια. Οι διατάξεις των ως άνω οδηγιών πρέπει, ως εκ τούτου, να ερμηνεύονται συμπληρωματικά η μία προς την άλλη, υπό το πρίσμα της όλης οικονομίας και του σκοπού τους, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης και τις λοιπές σχετικές «συναφείς» διεθνείς συμβάσεις, κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 78 παρ. 1 ΣΛΕΕ. Κατά την ερμηνεία αυτή θα πρέπει επίσης να γίνονται σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα που αναγνωρίζει ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρβλ. Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης - ΔΕΕ - αποφάσεις της 08.05.2014, C-199/12 έως C-201/12, X και λοιποί, σκέψεις 39 και 40, και της 26.02.2015, C-472/13, Shepherd, σκέψεις 22 και 23).

6. Επειδή, περαιτέρω, με τον ν.4636/2019 (οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 «σχετικά με τις

απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας», Α-169), όπως ίσχυε πριν από την κατάργηση των άρθρων 1 έως 112 και 114 με το άρθρο 148 του ν.4939/2022 (Α-111/10.6.2022), ορίστηκε στο άρθρο 2 ότι: «Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου οι παρακάτω όροι έχουν την εξής έννοια: (...), γ) “αιτών διεθνή προστασία” ή “αιτών άσυλο” ή “αιτών” είναι ο αλλοδαπός ή ανιθαγενής, ο οποίος δηλώνει προφορικά ή εγγράφως ενώπιον οποιασδήποτε ελληνικής αρχής, στα σημεία εισόδου στην ελληνική επικράτεια ή εντός αυτής, ότι ζητά άσυλο ή επικουρική προστασία στη χώρα μας ή με οποιονδήποτε τρόπο ζητά να μην απελαθεί σε κάποια χώρα εκ φόβου δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, πολιτικών πεποιθήσεων ή συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης, ή επειδή κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή βλάβη σύμφωνα με το άρθρο 15 και επί του αιτήματος του οποίου δεν έχει ληφθεί ακόμη τελεσίδικη απόφαση (...), ε) “πρόσφυγας” είναι ο αλλοδαπός, ο οποίος, συνεπεία βάσιμου φόβου δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, πολιτικών πεποιθήσεων ή συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, βρίσκεται εκτός της χώρας της ιθαγένειάς του και δεν μπορεί ή λόγω του φόβου αυτού δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας (...) ζ) «πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία» είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 17, ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής που δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, αλλά στο πρόσωπό του συντρέχουν ουσιώδεις λόγοι από τους οποίους προκύπτει ότι αν επιστρέψει στη χώρα της καταγωγής του (...) κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή βλάβη κατά την έννοια του άρθρου 15 και που δεν μπορεί ή λόγω του κινδύνου αυτού δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας (...)», στο άρθρο 15 ότι: «Μία πράξη για να θεωρηθεί ως πράξη δίωξης κατά την έννοια του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης πρέπει: α) να είναι αρκούντως σοβαρή λόγω της φύσης ή της επανάληψής της, ώστε να συνιστά σοβαρή παραβίαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ειδικά των δικαιωμάτων από τα οποία δεν χωρεί παρέκκλιση σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών (ν.δ. 53/1974, Α-256), ή β) να αποτελεί σώρευση διαφόρων μέτρων, συμπεριλαμβανομένων παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η οποία να είναι αρκούντως σοβαρή, ούτως ώστε να θίγεται το άτομο κατά τρόπο αντίστοιχο με τον αναφερόμενο στο στοιχείο α)» (άρθρο 9 παρ.1), «Η σοβαρή βλάβη συνίσταται σε: α) θανατική ποινή ή εκτέλεση ή β) βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του ή γ) σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης ασκήσεως βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης», στο άρθρο 74 ότι: «1. (...). 2. Όλες οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας εξετάζονται αρχικά ως προς την υπαγωγή στο καθεστώς του πρόσφυγα και, εφόσον δεν πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις, εξετάζονται ως προς την υπαγωγή σε καθεστώς επικουρικής προστασίας. 3. Οι αποφάσεις επί των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, λαμβάνονται σε ατομική βάση, μετά από εμπειριστάωμένη, αντικειμενική και αμερόληπτη εξέταση. Για τον σκοπό αυτό η Κεντρική Υπηρεσία Ασύλου: α. Αναζητεί, συλλέγει, αξιολογεί και τηρεί συγκεκριμένες και ακριβείς πληροφορίες σχετικά με την πολιτική, κοινωνική, οικονομική, καθώς και τη γενική κατάσταση που επικρατεί στις χώρες προέλευσης των αιτούντων (...). β. Μεριμνά, ώστε το προσωπικό που εξετάζει και αποφασίζει για τις αιτήσεις ή εισηγείται για τη λήψη αποφάσεων, να γνωρίζει την εθνική και διεθνή νομοθεσία και τη νομολογία περί διεθνούς προστασίας», στο άρθρο 82 ότι: «8. Η απόφαση που απορρίπτει

αίτηση διεθνούς προστασίας αναφέρει τους πραγματικούς και νομικούς λόγους της απόρριψης. Στην απόφαση με την οποία απορρίπτεται η αίτηση διεθνούς προστασίας, διατάσσεται και η επιστροφή του αιτούντος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον ν.3907/2011 και στον ν.3386/2005. Εφόσον υφίσταται ήδη σε ισχύ άλλη απόφαση επιστροφής, θεωρείται ότι η προηγούμενη απόφαση επιστροφής, ενσωματώνεται στο κεφάλαιο της απορριπτικής απόφασης που διατάσσει την επιστροφή. Στην απορριπτική απόφαση γίνεται μνεία για την προθεσμία προς άσκηση προσφυγής, για το δικαίωμά τους να αιτηθούν την παραμονή τους στη Χώρα, για το όργανο ενώπιον του οποίου ασκείται, για τις συνέπειες παρόδου άπρακτης της προθεσμίας αυτής, καθώς και για τη δυνατότητα και τους όρους παροχής δωρεάν νομικής συνδρομής στις διαδικασίες ενώπιον της Αρχής Προσφυγών, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις της υπουργικής απόφασης της παραγράφου 8 του άρθρου 7 του ν.4375/2016 (Α-51)» στο άρθρο 92 ότι: «1. Ο αιτών δικαιούται να ασκήσει την προβλεπόμενη προσφυγή της παραγράφου 5 του άρθρου 7 του ν.4375/2016, ενώπιον της Αρχής Προσφυγών του άρθρου 4 του ν.4375/2016 (Α-51): α. Κατά της απόφασης, που απορρίπτει αίτηση διεθνούς προστασίας ως αβάσιμη με την κανονική διαδικασία (...)», στο άρθρο 95 «1. (...) 10. Σε περίπτωση απόρριψης της προσφυγής, η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών εκδίδει απόφαση επιστροφής του υπηκόου τρίτης χώρας, σύμφωνα με τον ν.3907/2011 (Α-7) ή τον ν.3386/2005 (Α-212) κατά περίπτωση, η οποία αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της απορριπτικής απόφασης. Εφόσον υφίσταται ήδη σε ισχύ άλλη απόφαση επιστροφής ή απέλασης, θεωρείται ότι η προηγούμενη απόφαση επιστροφής ή απέλασης ενσωματώνεται στο κεφάλαιο της απορριπτικής απόφασης που διατάσσει την επιστροφή» και στο άρθρο 97 ότι: «1. Η διαδικασία ενώπιον της Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, είναι κατά κανόνα έγγραφη και η συζήτηση των προσφυγών διενεργείται με βάση τα στοιχεία του φακέλου. 2. Κατά τη διαδικασία ενώπιον των Ανεξάρτητων Επιτροπών Προσφυγών παρίσταται υποχρεωτικά ο αιτών αυτοπροσώπως ή δια πληρεξουσίου δικηγόρου με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του άρθρου 78. Σε περίπτωση μη αυτοπρόσωπης εμφάνισης του αιτούντος ή μη αποστολής της βεβαίωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 78 τεκμαίρεται ότι, ο αιτών υπέβαλε την προσφυγή μόνο για να καθυστερήσει ή να εμποδίσει την εκτέλεση προγενέστερης ή επικείμενης απόφασης απέλασης ή με άλλον τρόπο απομάκρυνσής του και η προσφυγή απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη. 3. Η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών καλεί υποχρεωτικά τον αιτούντα σε προφορική ακρόαση όταν: α. με την προσφυγή προσβάλλεται απόφαση ανάκλησης καθεστώτος διεθνούς προστασίας, β. ανακύπτουν ζητήματα ή αμφιβολίες ως προς την πληρότητα της συνέντευξης, που πραγματοποιήθηκε κατά τον πρώτο βαθμό εξέτασης, γ. ο αιτών επικαλείται σοβαρά νέα στοιχεία, που αφορούν σε ουσιώδεις οψιγενείς ισχυρισμούς. 4. (...). 10. Κατά τη συζήτηση της προσφυγής, η Επιτροπή εξετάζει την υπόθεση εξ υπαρχής κατά τον νόμο και την ουσία και αποφαίνεται αιτιολογημένως επί της αίτησης διεθνούς προστασίας του αιτούντος».

7. Επειδή, βάσει του άρθρου 78 παρ. 2 στοιχ. α' και β' της ΣΛΕΕ εκδόθηκε η οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 «σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιτύπωση)» (ΕΕ L 337). Με την οδηγία αυτή αφ' ενός επιβεβαιώνονται οι αρχές στις οποίες στηρίχθηκε η προϊσχύσασα οδηγία 2004/83/ΕΚ (ΕΕ L 304), δηλαδή η αρχή της μη επαναπροώθησης και η διασφάλιση «ότι κανείς δεν αποστέλλεται πίσω σε μέρος

όπου θα υφίστατο διώξεις». Αφετέρου, με την οδηγία αυτή επιδιώκεται η επίτευξη υψηλότερου επιπέδου προσέγγισης των κανόνων για την αναγνώριση και το περιεχόμενο της διεθνούς προστασίας βάσει υψηλότερων απαιτήσεων. Κύριος στόχος είναι να διασφαλισθεί, αφ' ενός, ότι τα κράτη μέλη εφαρμόζουν κοινά κριτήρια για τον προσδιορισμό των προσώπων που χρήζουν όντως διεθνούς προστασίας και, αφ' ετέρου, ότι τα εν λόγω πρόσωπα έχουν πρόσβαση σε ελάχιστο επίπεδο παροχών σε όλα τα κράτη. Ως εκ τούτου, περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, ρυθμίσεις σχετικά με την αξιολόγηση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας και ορίζει ειδικότερα ότι η αξιολόγηση γίνεται σε εξατομικευμένη βάση (άρθρο 4 της οδηγίας), προσδιορίζονται οι φορείς δίωξης ή σοβαρής βλάβης (άρθρο 6 της οδηγίας), οι φορείς προστασίας (άρθρο 7 της οδηγίας), οι πράξεις δίωξης, κατά την έννοια του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης (άρθρο 9 της οδηγίας), οι λόγοι δίωξης (άρθρο 10 της οδηγίας) καθώς και οι λόγοι παύσης, αποκλεισμού, ανάκλησης, τερματισμού και άρνησης ανανέωσης του καθεστώτος του πρόσφυγα (άρθρα 11, 12 και 14). Περαιτέρω, κατά την ίδια οδηγία, ως δικαιούχος επικουρικής προστασίας νοείται το πρόσωπο που δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, αλλά σε σχέση με το οποίο υπάρχουν ουσιώδεις λόγοι να πιστεύεται ότι, εάν επιστρέψει στην χώρα της καταγωγής του ή της προηγούμενης συνήθους διαμονής του (στην περίπτωση ανιθαγενούς), θα αντιμετωπίσει πραγματικό κίνδυνο να υποστεί σοβαρή βλάβη. Στο άρθρο 15 της οδηγίας προσδιορίζεται η έννοια της σοβαρής βλάβης, η οποία μπορεί να συνίσταται α) σε θανατική ποινή ή εκτέλεση, β) βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία του αιτούντος στην χώρα καταγωγής του, και γ) σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης άσκησης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης, ενώ με τα άρθρα 16, 17 και 19 ρυθμίζονται οι περιπτώσεις παύσης και αποκλεισμού από την επικουρική προστασία καθώς και η ανάκληση, ο τερματισμός και η άρνηση ανανέωσης του καθεστώτος προσωρινής προστασίας. Με το δε άρθρο 21 τονίζεται ο σεβασμός της αρχής της μη επαναπροώθησης από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις τους. Η ως άνω οδηγία μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη με το π.δ. 141/2013 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 (L 337) σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση και το καθεστώς των αλλοδαπών ή των ανιθαγενών ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιτύπωση)» (Α-226) και εν συνεχεία με το ν.4636/2019 «Περί Διεθνούς Προστασίας και άλλες διατάξεις» (Α-169).

8. Επειδή, εξάλλου, όπως έχει κριθεί υπό την ισχύ του π.δ. 141/2013, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 1ΣΤ περ. β' της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 και στο άρθρο 12 παρ. 2 περ. β' του π.δ. 141/2013 (άρθρο 12 παρ. 2 περ. β' της οδηγίας 2011/95/ΕΕ και άρθρο 12 παρ. 2 β' του ν.4636/2019), αποκλείεται από το καθεστώς του πρόσφυγα το πρόσωπο για το οποίο υπάρχουν "σοβαροί λόγοι να πιστεüη τις" (serious reasons for considering, raisons serieuses de penser), ότι έχει διαπράξει σοβαρό αδίκημα του κοινού ποινικού δικαίου (κατά τη διατύπωση της Σύμβασης της Γενεύης του 1951) ή σοβαρό μη πολιτικό έγκλημα (κατά τη διατύπωση της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, του π.δ. 141/2013 και το ν.4636/2019), πριν την είσοδό του στην ελληνική επικράτεια. Η ως άνω ρήτρα αποσκοπεί στον αποκλεισμό από το καθεστώς των προσφύγων των προσώπων τα οποία δεν κρίνονται άξια να τύχουν της προστασίας που αυτό περιλαμβάνει, καθώς και στη διαφύλαξη του καθεστώτος αυτού από την καταχρηστική λειτουργία του ως μέσου ασυλίας (ΣΤΕ 1661/2012, 7μ.).

Περαιτέρω, προκειμένου να τεκμηριωθεί η συμμετοχή αιτούντος διεθνή προστασία σε σοβαρό μη πολιτικό έγκλημα (σοβαρό αδίκημα του κοινού ποινικού δικαίου), σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 12 παρ. 3 του π.δ. 141/2013, πρέπει να προκύπτει από καθαρά και αξιόπιστα αποδεικτικά στοιχεία (clear and credible evidence), και κατόπιν αξιολογήσεως συγκεκριμένων γεγονότων, ότι η εμπλοκή του εν λόγω αιτούντος στις ενέργειες που συγκροτούν την αντικειμενική υπόσταση του “σοβαρού αδικήματος του κοινού ποινικού δικαίου” (κατά τη διατύπωση του άρθρου 1ΣΤ περ. β’ της Σύμβασης της Γενεύης του 1951) ή του “σοβαρού μη πολιτικού εγκλήματος” (κατά τη διατύπωση των άρθρων 12 παρ. 2 περ. β’ της οδηγίας 2011/95/ΕΕ και 12 παρ. 2 περ. ε’ του π.δ. 141/2013) ή η συνδρομή του στην επίτευξη του πολιτικού σκοπού στον οποίο απέβλεψε μια οργάνωση που, επικαλούμενη την επίτευξη τέτοιου σκοπού, χρησιμοποίησε βίαια μέσα και διέπραξε σοβαρές εγκληματικές πράξεις, υπήρξε αφενός μεν συνειδητή (επαρκής γνώση, εκ μέρους του, του σκοπού της οργάνωσης και αποδοχή του), αφετέρου δε ουσιαστική (ουσιώδης συμβολή στην τέλεση των εγκληματικών πράξεων, με γνώση εκ μέρους του ότι θα βοηθήσει ή θα διευκολύνει τη διάπραξη τους) (βλ. ΣΤΕ 1694/2018, σκ. 24). Περαιτέρω, η αρμόδια αρχή μπορεί να εφαρμόσει ρήτρα αποκλεισμού μόνο μετά από αξιολόγηση συγκεκριμένων γεγονότων τα οποία γνωρίζει, για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, προκειμένου να κρίνει αν υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι οι πράξεις του αιτούντος, ο οποίος πληροί, εξάλλου, τα κριτήρια για το καθεστώς του πρόσφυγα, εμπίπτουν σε κάποια από τις περιπτώσεις αποκλεισμού (ΔΕΕ, C-57/09 και C-101/09, Β και D, σκ. 87, 91 και 93). Εξάλλου, ο αποκλεισμός τυγχάνει εφαρμογής μόνο αφού η αρμόδια αρχή προβεί σε κάθε περίπτωση ατομικώς, σε εκτίμηση των συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών των οποίων έχει λάβει γνώση (ΔΕΕ, C-573/14, Mostafa Lounani, σκ. 72), ενώ πριν από την έκδοση οποιασδήποτε απόφασης αποκλεισμού ενός προσώπου από το καθεστώς του πρόσφυγα πρέπει να προηγείται πλήρης εξέταση όλων των ιδιαίτερων περιστάσεων εκάστης περιπτώσεως, η δε απόφαση αυτή δεν πρέπει να λαμβάνεται αυτομάτως (ΔΕΕ, C-369/17, Ahmed, σκ. 49). Και ναι μεν η ύπαρξη εντάλματος σύλληψης ή ερυθράς αγγελίας (red notice) της Interpol πληρούν καταρχήν την απαίτηση ύπαρξης σοβαρών λόγων, όταν όμως ο αιτών ισχυρίζεται ότι του αποδίδονται εκ προθέσεως ψευδείς κατηγορίες [Federal Court (Καναδάς) Qazi, Musawar Hussain v. M.C.I. (FC, no. IMM-9182-04)], τότε επιβάλλεται ο έλεγχος της εγκυρότητας των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων προκειμένου να κριθεί, αν πράγματι συντρέχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι ο αιτών είναι δράστης των εν λόγω εγκλημάτων [Federal Court (Καναδάς), Biro, Bela Attila v. M.C.I. (FC, no. IMM-590-05)]. Σε κάθε περίπτωση, με τον όρο «σοβαροί λόγοι» καθορίζεται ένα υψηλό όριο, το οποίο προσεγγίζουν τα αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να μην υπάρχει απλώς «υποψία» (“suspecting”), για την διάπραξη των εγκλημάτων [Supreme Court (Καναδάς), Ezokola v. Canada (M.C.I.), 2013 SCC40, σκ. 101].

9. Επειδή, εν προκειμένω, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών προσήλθε, στις 02.02.2017, στο ΑΚΑ ΦΥΛΑΚΙΟΥ Έβρου και υπέβαλε μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας, σύμφωνα με το άρθρο 1 (Α) της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 περί του Καθεστώτος των Προσφύγων. Στο αίτημά του ο αιτών ισχυρίστηκε, συνοπτικά, ότι εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του για πολιτικούς λόγους. Συγκεκριμένα, δήλωσε πως έχει εκδοθεί ένταλμα σύλληψής του στην Τουρκία, είναι μέλος του κόμματος HDP και συμμετείχε σε πορείες και συναντήσεις του κόμματος και, αν επιστρέψει, θα του περιορίσουν την ελευθερία του και θα υποστεί βασανιστήρια. Με την 4163/14.09.2017 απόφαση του ΑΚΑ Φυλακίου, έγινε δεκτή, ως προς το παραδεκτό της ασκήσεώς της, η από 02.02.2017

μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας του αιτούντος και, ακολούθως, στις 29.01.2019, ο αιτών, κατόπιν προσκλήσεως, παρέστη αυτοπροσώπως στην προγραμματισμένη προφορική συνέντευξη, σύμφωνα με το άρθρο 52 του ν.4375/2016. Στη συνέντευξη, η οποία πραγματοποιήθηκε στο ΠΓΑ Αττικής, στα τουρκικά (γλώσσα επικοινωνίας του αιτούντος), με τη συνδρομή διαπιστευμένου διερμηνέα, ο αιτών δήλωσε ότι γεννήθηκε στις 15.02.1988, στο χωριό FISKÖY LICE (κουρδικά DESTA FIS) και σε ηλικία περίπου 6-7 ετών, επειδή έκαψαν το χωριό τους (το πρώτο χωριό που ανέβηκε στο βουνό ο Οτσαλάν), η οικογένειά του αναγκάστηκε να μετακομίσει στην πόλη Diyarbakir. Είναι κουρδικής εθνοτικής καταγωγής, μουσουλμάνος στο θρήσκευμα και η μητρική του γλώσσα είναι η κουρδική, ωστόσο μιλά την τουρκική σχεδόν στο ίδιο επίπεδο. Ως προς την οικογενειακή του κατάσταση, δήλωσε άγαμος και ότι η πατρική του οικογένεια αποτελείται από τη μητέρα και έντεκα αδέρφια, ήτοι 8 αγόρια και 3 κορίτσια. Ο πατέρας του είχε τρεις συζύγους και τους εγκατέλειψε, όταν ο αιτών ήταν έξι περίπου ετών. Έκτοτε δεν τον ξαναείδε. Ο ένας αδελφός του είναι είκοσι έτη στο βουνό και όλοι οι υπόλοιποι ζουν στο Diyarbakir, τρία κορίτσια και οκτώ αγόρια. Ο αιτών είναι το ένατο παιδί της οικογένειας και μικρότερός του είναι ένας αδελφός του, που βρίσκεται σε φυλακή της Τουρκίας στο Diyarbakir, με την κατηγορία της εξύβρισης του Ερντογάν, λόγω αναρτήσεων του στο twitter. Στην Ελλάδα βρίσκονται δύο αδελφοί του από την άλλη σύζυγο του πατέρα του, ο ένας είναι αιτών διεθνούς προστασίας και ο άλλος έχει άδεια διαμονής στην Ελλάδα κι έχει δημιουργήσει δική του οικογένεια. Το επάγγελμα του πατέρα του ήταν έμπορος ζώων. Η μητέρα του αιτούντος δεν εργαζόταν. Αναφορικά με το επίπεδο των σπουδών του, ο αιτών ανέφερε ότι έχει παρακολουθήσει μόνο στην πρώτη δημοτικού, διότι έκαψαν το χωριό τους. Ο αιτών έχει υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία και στη χώρα του έχει εργαστεί στο παρελθόν στην κατασκευή γύψινων διακοσμήσεων, σε εταιρεία που είχε δημιουργήσει το 2008, με άλλους τρεις αδελφούς του στην Κωνσταντινούπολη, καθώς αρχικά ζούσε εκεί ένας αδελφός του. Το 2013 η εταιρεία κήρυξε πτώχευση και τα τέσσερα αδέρφια επέστρεψαν στο Diyarbakir. Μετά το 2013 εργαζόταν στο Diyarbakir, σε οικοδομικές εργασίες με ημερομίσθιο, όπως και τα υπόλοιπα αδέρφια του. Πριν φύγει από τη χώρα του ζούσε στο κέντρο του Diyarbakir, μαζί με τη μητέρα του και την αδελφή του. Αναφορικά με το ταξίδι του στην Ελλάδα, ο αιτών δήλωσε ότι εγκατέλειψε για πρώτη φορά την Τουρκία το 2009 και ήρθε στην Ελλάδα, όπου έμεινε για περίπου έξι μήνες, έχοντας περίπου τα ίδια προβλήματα με σήμερα. Όπως είπε ο αιτών, η οικογένειά του τον έστειλε στην Ελλάδα, για να μην ανέβει στο βουνό και μόλις ξεκίνησαν οι διαπραγματεύσεις για ειρήνη στην περιοχή επέστρεψε στην Τουρκία. Ερωτηθείς εάν εκείνη τη χρονική περίοδο είχε κάποιο προσωπικό πρόβλημα, απάντησε ότι πηγαиноέρχονταν στο κόμμα και συμμετείχαν στις διεργασίες του και για αυτούς τους λόγους δέχονταν ενοχλήσεις από τις αρχές. Σε επανάληψη της ερώτησης απάντησε ότι προσωπικά δεν είχε κανένα πρόβλημα. Ερωτηθείς γιατί δήλωσε ότι αθώωθηκε από κατηγορία που τον βάραινε στην Τουρκία, απάντησε ότι, πριν ξεκινήσουν οι διαπραγματεύσεις για την ειρήνη στην περιοχή, η αστυνομία παρενοχλούσε τον αιτούντα, τους φίλους του και τους γείτονές του. Όταν ξεκίνησαν οι διαπραγματεύσεις και σταμάτησαν οι παρενοχλήσεις των αρχών, η οικογένειά του ζήτησε από ένα δικηγόρο να ελέγξει, αν υπάρχει νομικό θέμα εναντίον τους. Εκείνος δεν βρήκε τίποτα και τους είπε ότι μπορούν να επιστρέψουν. Στο ερώτημα τι τον έκανε να πιστεύει ότι υπήρχε φάκελος εναντίον του, ο αιτών είπε πως πήγαιναν στην οικία του και τον αναζητούσαν. Ο αιτών έφυγε από την Τουρκία τελευταία φορά στα τέλη Δεκεμβρίου του 2016 και έφτασε στην Ελλάδα παράνομα, στις 31.12.2016, με πύλη εισόδου την Αλεξανδρούπολη. Όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους εγκατέλειψε τη χώρα καταγωγής του το 2016, ο αιτών

ανέφερε ότι οδηγήθηκε σε αυτή την απόφαση επειδή κινδύνευε να συλληφθεί από τις κρατικές αρχές για την πολιτική του δράση στο HDP και την υποστήριξή του με τρόφιμα σε μέλη του PKK. Ερωτηθείς εάν έχει συλληφθεί ποτέ στην Τουρκία, ο αιτών είπε πως, το 2014, ο ανιψιός του είχε πάει στο Κομπάνι και συμμετείχε στο YPG. Με τη βοήθεια ενός φίλου του, ο αιτών πήγε σε ένα καταυλισμό του PKK στο SISSI, για να βρει τον ανιψιό του, διότι είχε εύθραυστη υγεία και ανησυχούσε για αυτόν. Στον καταυλισμό τον ενημέρωσαν ότι δεν υπάρχει αυτό το άτομο στο PKK και ο αιτών επέστρεψε την ίδια ημέρα. Κατά την επιστροφή του κι ενώ βρισκόταν σε τοπικό mini bus, τον προσήγαγαν οι αστυνομικοί στο αστυνομικό τμήμα του MERMER. Εκεί τον κράτησαν τρεις ημέρες και του έκαναν ερωτήσεις για ποιον λόγο πήγε εκεί και ποιους συνάντησε. Ο αιτών ισχυρίστηκε ότι ήταν βασανιστικό αυτό το τριήμερο ανακρίσεων. Ερωτηθείς σχετικά, ο αιτών ανέφερε πως δεν ήταν ακριβώς ανάκριση και πως τον βασάνισαν και, στη συνέχεια, τον άφησαν ελεύθερο. Ειδικότερα, όσον αφορά τη μεταχείρισή του από τις αρχές στο αστυνομικό τμήμα του MERMER, ο αιτών δήλωσε ότι κατά τη διάρκεια της κράτησής του, που κράτησε δύο-τρεις ημέρες, του έκαναν βασανιστήριο με το τσιγάρο και το φαγητό. Συγκεκριμένα ανέφερε πως υπήρχε ένας αρχιλοχίας, ο οποίος περνούσε απέναντί του καπνίζοντας τσιγάρο, τον έβριζε διαρκώς και τον υποτιμούσε. Επιπλέον ισχυρίστηκε ότι τα σημάδια στο κεφάλι του, τα οποία ωστόσο δεν ήταν ορατά από τη χειρίστρια, του τα δημιούργησαν μετά από χτυπήματα με όπλα. Είπε δε πως το χέρι του πρήζεται ακόμα και σήμερα, όταν χτυπάει στην οικοδομή που εργάζεται. Ο αιτών περιέγραψε πως αρχικά πήγαινε ένας αστυνομικός και του έλεγε ότι είναι κούρδος. Του έδινε τσιγάρο και τον παρότρυνε να τα πει όλα. Στη συνέχεια έφευγε ο «καλός» αστυνομικός και πήγαινε άλλος αστυνομικός, που τον έβριζε και τον τυραννούσε. Ο αιτών ισχυρίστηκε ότι τον ρωτούσαν για τον αδελφό του, αν είναι εν ζωή και πού βρίσκεται. Ερωτηθείς σχετικά ο αιτών είπε πως πριν από αυτή την κράτηση των δυο-τριών ημερών, δεν είχε προβλήματα με τις αρχές. Είπε συγκεκριμένα ότι δεν είχε πάει ούτε στο αστυνομικό τμήμα, πως ήταν παιδί μιας φτωχής οικογένειας και έπρεπε να εργαστεί. Ο αιτών ισχυρίστηκε ότι μετά από αυτό το περιστατικό και μέχρι που έφυγε από τη χώρα, ανά δυο τρεις ημέρες, πήγαιναν στην οικία του και τον έψαχναν οι αστυνομικοί. Φοβούμενος τότε ο αιτών, σταμάτησε να διαμένει στην οικία του και πήγαινε σε συγγενικές οικίες διπλανών χωριών. Επί ένα με ενάμιση έτος κυκλοφορούσε με πλαστή ταυτότητα, διάστημα κατά το οποίο έγιναν περίπου έξι με επτά έφοδοι στην πατρική του οικία. Ο αιτών έλαβε μέρος σε συγκεντρώσεις που γίνονταν στο DIYARBAKIR και στη συγκέντρωση του HDP, όταν έγινε η βομβιστική επίθεση στις 05.07.2015, γεγονός που προκάλεσε πιο συχνές επισκέψεις αυτών που τον αναζητούσαν στην οικία του. Ο αιτών είχε επηρεαστεί ψυχολογικά από τις συνεχείς αναζητήσεις του και, όπως είπε, είχε δύο επιλογές: Ή να συμμετέχει στο YPG, όπως ο αδελφός του και ο ανιψιός του, ή να έρθει στην Ελλάδα. Η οικογένειά του τελικά, τον έστειλε στην Ελλάδα. Όσον αφορά τις συγκεντρώσεις, που γίνονταν στο DIYARBAKIR και τη συγκέντρωση του HDP, όταν έγινε η βομβιστική επίθεση στις 05.07.2015 (γεγονός που, όπως προανάφερε, προκάλεσε πιο συχνές επισκέψεις αυτών που τον αναζητούσαν στην οικία του), δήλωσε ότι εκείνη την χρονική περίοδο (2015-2016) οι φίλοι του, ονόματι _____, ανήκαν στην οργάνωση YDG-H, η οποία ήταν μια οργάνωση των αστικών πόλεων. Ο αιτών έμενε περιστασιακά μαζί τους, για συνολικά περίπου δύο μήνες. Ο MEHMET δέχθηκε βόμβα σ' ένα υπόγειο κι έχασε τη ζωή του, όπως και πολλοί άνθρωποι αυτή τη χρονική περίοδο στο DIYARBAKIR. Μετά από αυτά τα περιστατικά, η οικογένειά του αποφάσισε να έρθει ο αιτών στην Ελλάδα, καθώς ήδη βρισκόταν εδώ ένας αδελφός του και θα μπορούσε να μείνει μαζί του. Σχετικά με την πολιτική του δράση στην Τουρκία, ο αιτών ανέφερε πως όλοι όσοι ζουν στο DIYARBAKIR έχουν βοηθήσει το PKK. Στο χωριό FISKOU, όπου

διέμενε, το PKK ζητούσε τρόφιμα και οι άνθρωποι τους βοηθούσαν. Βοήθησε, επίσης, όπως δήλωσε, μέσα στην πόλη, όσον αφορά το θέμα του Κομπάνι, το θέμα των τειχών του DIYARBAKIR, σε διαδηλώσεις και άλλες δράσεις. Στο ερώτημα εάν άνηκε σε κάποια πολιτική οργάνωση, απάντησε αρνητικά και συμπλήρωσε πως ήταν αναγκασμένος να φροντίζει την οικογένειά του. Ο αιτών είπε πως πήγαινε μαζί με τους φίλους του στις συζητήσεις, που γίνονταν από το κόμμα HDP, κι εκεί έβρισκε τους φίλους και τους συγγενείς του. Ερωτηθείς εάν είχε συμμετοχή στο PKK, απάντησε ότι δεν είχε σχέση με το PKK, αλλά εκεί ήταν ο αδελφός του κι ο ανιψιός του. Στην ερώτηση, εάν συμμετείχε στο YDG-H, απάντησε ότι πήγαινε στις οικίες των φίλων του _____ και αυτοί είχαν σχέση με το YDG-H, αλλά ο ίδιος δεν είχε κάποια δράση, παρά μόνο πως πρόσφερε υλική και ψυχολογική βοήθεια στο θέμα του SUR. Σχετικά με το SUR, ο αιτών είπε πως ήταν πεδίο μάχης σ' όλες τις κουρδικές περιοχές, όπως το SIRNAK, η SILOPI, το HAKKARI, μάχη η οποία διήρκησε έξι επτά μήνες μετά τα γεγονότα στο Κομπάνι, περίπου το 2014 με 2015. Το διάστημα αυτό δεν μπορούσαν να βγουν από τα σπίτια τους, το SUR ισοπεδώθηκε, σκοτώθηκαν πολλοί άνθρωποι και δεν μπορούσαν να γίνουν οι κηδείες τους για πολλούς μήνες. Ερωτηθείς για το είδος της βοήθειας που παρείχε ο αιτών στα συγκεκριμένα περιστατικά, απάντησε ότι πρόσφερε φαγητό και στέγαση και ταυτόχρονα προσπαθούσαν να βοηθήσουν, όταν είχαν ανάγκη για μετακίνηση από το ένα σημείο στο άλλο. Τα άτομα που βοηθούσε, ήταν οι αντάρτες, που ήταν στο βουνό, και η αστική οργάνωση YDG-H. Ερωτηθείς εάν συμμετείχε στις συγκεντρώσεις του HDP, απάντησε ότι, κατά διαστήματα, όταν δεν εργαζόταν, πηγαينوερχόταν και συμπλήρωσε πως δεν ήταν κοινωνικά αποδεκτό να μην πηγαίνεις, ως Κούρδος. Οι συγκεντρώσεις γίνονταν κατά γενικό κανόνα στον σταθμό του BAGLAR και ταυτόχρονα υπήρχε το σημείο που γίνονταν οι εκδηλώσεις του NEWROZ, στην έξοδο από το DIYARBAKIR. Ερωτηθείς εάν είχε κάποιο ρόλο στις συγκεντρώσεις, απάντησε ότι η μοναδική τους δραστηριότητα ήταν να είναι παρόντες εκεί, δεν είχαν κάποιο ρόλο, ήταν απλοί πολίτες. Στο ερώτημα εάν ισχύει πως ήταν μέλος του HDP, όπως είχε δηλώσει κατά την καταγραφή της αίτησής του, ο αιτών είπε πως, λόγω της τότε κακής ψυχολογικής του κατάστασης, μπορεί να είπε ότι πηγαينوερχόταν στο κόμμα ή ότι ήταν μέλος του HDP, αλλά δεν ισχύει και πως πηγαينوερχόταν, όπως όλοι για να συναντηθούν μεταξύ τους. Συμπλήρωσε πως, επειδή ήταν αναγκασμένος να εργάζεται για να φροντίζει την οικογένεια, προσπαθούσε να είναι απόμακρος από αυτά τα θέματα. Σε ερώτημα για το τι πυροδότησε τις αρχές και ξεκίνησαν να τον αναζητούν επισταμένως, ο αιτών είπε πως, κατά τις αναταραχές στην περιοχή SUR, υπήρχαν πάρα πολλοί πράκτορες μέσα στο DIYARBAKIR και, παρόλο που ο ίδιος δεν συμμετείχε στις συγκρούσεις και στα επεισόδια, η βοήθεια που προσέφερε, όπως τροφοδότηση με τρόφιμα και βενζίνη, θεωρήθηκε από το κράτος έγκλημα. Σε διευκρινιστικές ερωτήσεις, ο αιτών είπε πως ποτέ δεν ήταν παρών σε κάποια από τις εφόδους, που έκαναν οι αρχές στην οικία του, καθώς από τότε που αφέθηκε ελεύθερος μετά την κράτηση των τριών ημερών, δεν επέστρεψε στην οικία του, αλλά στην οικία της αδελφής του, διότι ήξερε τι θα ακολουθήσει. Το τελευταίο χρονικό διάστημα έχουν πάψει να τον αναζητούν και αναρωτήθηκε εάν η Ελλάδα έχει δώσει πληροφορίες ότι βρίσκεται πλέον εδώ και γι' αυτό τον λόγο έπαψαν να τον αναζητούν στην οικία του. Για τις αναζητήσεις του από τις αρχές τον ενημέρωνε η μητέρα του, η αδελφή του και ο αδελφός του, που βρίσκονταν εκεί. Οι αρχές προσπαθούσαν να τους πείσουν να πάει ο αιτών στο τμήμα, για να δώσει κατάθεση, χωρίς ωστόσο να τους ενημερώσουν για ποια υπόθεση θα κατέθετε. Η μητέρα του έβαλε έναν δικηγόρο να ερευνήσει για ποια υπόθεση τον καλούσαν να καταθέσει, αλλά εκείνος, μετά από έρευνα που έκανε, ενημέρωσε ότι δεν υπάρχει τίποτα στην εισαγγελία σχετικά με τον αιτούντα και πως, εάν υπάρχει κάποια υπόθεση εις βάρος του, αυτή

θα βρίσκεται ακόμα στην αστυνομία. Ο αιτών δεν γνώριζε εάν αυτά που είπε στη μητέρα του ο γνωστός της αληθεύουν, καθώς η ενημέρωση που της έκανε ήταν προφορική. Ερωτηθείς εάν κάθε φορά η αστυνομία τον ζητάγε για τον ίδιο λόγο, δηλαδή για να δώσει κατάθεση, ο αιτών ανέφερε πως έλεγαν να πάει να δώσει κατάθεση στο τμήμα και πως, εάν δεν πάει κάποια στιγμή, θα τον συλλάβουν. Τελευταία φορά που τον αναζήτησαν ήταν τέσσερις ή δύο μήνες, πριν έρθει στην Ελλάδα. Ερωτηθείς εάν έψαχναν μόνο αυτόν οι αρχές, ο αιτών είπε πως δεν γνωρίζει, αλλά ζητούσαν και τον μικρότερο ετεροθαλή αδελφό του, που ήρθε στην Ελλάδα μαζί με τον αιτούντα. Ερωτηθείς εάν τελικά γνωρίζει τον λόγο για τον οποίο τον αναζητούσαν, απάντησε αρνητικά, ωστόσο επανέλαβε πως υποθέτει πως οι λόγοι σχετίζονται με τα επεισόδια στο SUR, όπου ίσχυε απαγόρευση εξόδου από τις οικίες τους, ωστόσο ο αιτών έβγαινε έξω, για να μπορέσει να συντηρήσει την οικογένειά του. Ο αιτών πιθανολόγησε ότι τον κατέδωσαν πολλοί κούρδοι γείτονες, που ήταν προδότες. Σχετικά με τον λόγο που δεν επιθυμεί να επιστρέψει στην Τουρκία, ο αιτών δήλωσε πως φοβάται από το κράτος και την καταδίωξη από αυτό, αν και του λείπει η μητέρα και τα αδέρφια του. Ο αιτών πιστεύει ότι θα είναι ένας από τους αθώους, που θα βρίσκονται στις φυλακές για χρόνια, ή μπορεί και να τον εξαφανίσουν, κι όλα αυτά χωρίς κάποιο λόγο. Ο αιτών δήλωσε ότι φοβάται πως θα τον συλλάβουν και θα τον φυλακίσουν. Ερωτηθείς ποια πιστεύει ότι θα είναι η κατηγορία εις βάρος του, ο αιτών είπε πως δεν πιστεύει ότι έχει διαπράξει κάποιο έγκλημα, αλλά γνωρίζει τα βασανιστήρια και την τυραννία των τουρκικών αρχών. Ο αιτών συμπλήρωσε πως είναι είκοσι αδέρφια και αναζητούν αυτόν και για αυτό το λόγο συμπεραίνει ότι υπάρχει κάτι εις βάρος του. Συμπλήρωσε πως δεν έχει εμπλοκή σε κάποιο έγκλημα, έχει καθαρό ποινικό μητρώο και κάθε φορά εργαζόταν νόμιμα και ξεκίνησαν να τον αναζητούν μετά τη σύλληψή του και τα γεγονότα στο Sur. Ο αιτών εκτίμησε ότι η κατηγορία εις βάρος του θα ήταν υπόθαλψη και βοήθεια, ενώ, τέλος, δήλωσε πως, πέρα από τα προαναφερθέντα, δεν υπήρχε κάτι άλλο στη χώρα του που να τον απασχολούσε. Με την 26708/09.04.2019 απόφαση του ανωτέρω ΠΓΑ, η αίτηση του αιτούντος εξετάστηκε στον πρώτο βαθμό και απορρίφθηκε ως αβάσιμη, με την αιτιολογία ότι δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις για τον χαρακτηρισμό του ως πρόσφυγα ή δικαιούχου επικουρικής προστασίας. Κατά της απόφασης αυτής, ο αιτών άσκησε την 32498/2.5.2019 ενδικοφανή προσφυγή, με την οποία αιτήθηκε την επανεξέταση της αίτησής του για την παροχή διεθνούς προστασίας. Ενώπιον της 11ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών, ο αιτών κατέθεσε υπόμνημα με το οποίο επανέφερε τους ισχυρισμούς που προέβαλε κατά την πρωτοβάθμια διαδικασία και, περαιτέρω, προέβαλε ότι πληροί τα κριτήρια υπαγωγής στο καθεστώς του πρόσφυγα, κατ' άρθρο 1Α (2) της Σύμβασης της Γενεύης του 1951, καθώς προέρχεται από οικογένεια πολιτικοποιημένη και ενεργή πολιτικά στο χώρο της Αριστεράς, έχει επανειλημμένως εκφραστεί κατά της τουρκικής κυβέρνησης και έχει πάρει μέρος σε εκδηλώσεις με δημοκρατικά αιτήματα, τα οποία έχουν κατασταλεί βίαια από τις αρχές της Τουρκίας, ο αδερφός του έχει υποστεί διώξεις και βρίσκεται στη φυλακή για μια ανάρτησή του στο ίντερνετ, ο ανιψιός του έχασε τη ζωή του ζώντας ως αντάρτης, οι δύο του αδερφοί βρίσκονται στην Ελλάδα, εκ των οποίων ο ένας έχει αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας και η μητέρα του έχει προπηλακισθεί. Επιπλέον η κατάσταση στην Τουρκία στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχει επιδεινωθεί, έχει ασκηθεί εναντίον του ποινική δίωξη και ένταλμα σύλληψης με την κατηγορία της παροχής βοήθειας σε τρομοκρατική οργάνωση και, στο παρελθόν, έχει υποστεί αυθαίρετη σύλληψη, απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση και βασανισμό. Επομένως, σε περίπτωση επιστροφής του, κινδυνεύει να υποστεί βλάβη, συνιστάμενη σε προσβολή της προσωπικής του ελευθερίας, της ζωής του, της σωματικής του ακεραιότητας, απάνθρωπη και

εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία. Φορέας δίωξης είναι το κράτος και λόγος δίωξης είναι οι πολιτικές του πεπιοθήσεις, ως ενεργού πολίτη που αντιτίθεται στην τούρκικη κυβέρνηση, σε συνδυασμό με την κουρδική του καταγωγή. Επικουρικά, ζήτησε να αναγνωρισθεί στο πρόσωπο του η ιδιότητα του δικαιούχου επικουρικής προστασίας, άλλως να παραπεμφθεί η υπόθεσή του στις αρμόδιες αρχές, προκειμένου να εξεταστεί η περίπτωση χορήγησης σε αυτόν άδειας παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους. Προς επίρρωση των ισχυρισμών του, προσκόμισε ενώπιον της Επιτροπής, μεταξύ άλλων: α) το από 13.11.2015 ένταλμα σύλληψης του στην Τουρκία, που εκδόθηκε από το 3ο Πλημμελειοδικείο της πόλης Ντιγιαρμπακίρ, μεταφρασμένο και επικυρωμένο από Έλληνα δικηγόρο, σύμφωνα με το οποίο ο αιτών αναζητείται από τις τουρκικές αρχές για το αδίκημα της παροχής βοήθειας σε τρομοκρατική οργάνωση, που φέρεται να τέλεσε το έτος 2015, β) το από 27.9.2019 έγγραφο από δικηγορικό γραφείο της Τουρκίας, που ενημερώνει ότι υπάρχει ένταλμα σύλληψης εις βάρος του αιτούντος, μεταφρασμένο και επικυρωμένο από Έλληνα δικηγόρο, γ) άδεια παραμονής του αδερφού του, δ) την από 22.05.2021 βεβαίωση του αναγνωρισμένου Πολιτιστικού Κέντρου Κουρδιστάν, σύμφωνα με την οποία ο αιτών είναι κουρδικής εθνότητας και μέλος του εν λόγω Κέντρου και ε) την από 24.02.2020 έκθεση πραγματογνωμοσύνης ψυχολόγων της ΜΚΟ «Μετάδραση», σύμφωνα με την οποία: «Τα βασανιστήρια που υπέστη ο κύριος _____, τα οποία επιβεβαιώνονται από την ιατρική και ψυχολογική εκτίμηση των ευρημάτων, τον καθιστούν θύμα βασανιστηρίων σύμφωνα με τον ορισμό της Διεθνούς Σύμβασης κατά των βασανιστηρίων και τον κατατάσσουν στη Διαγνωστική κατηγορία του Πρωτοκόλλου της Κωνσταντινούπολης». Περαιτέρω, στα στοιχεία του φακέλου περιλαμβάνονταν το 17977/οικ.ΦΕΑ1989/16.04.2020 έγγραφο του τμήματος Διεθνούς Δικαστικής Συνεργασίας σε Αστικές και Ποινικές Υποθέσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης, που διαβιβάστηκε στην Επιτροπή με το από 16.07.2020 έγγραφο της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, σχετικά με το 2017/450/19.03.2020 αίτημα των τουρκικών αρχών περί έκδοσης του αιτούντος, κατά του οποίου έχει εκδοθεί διεθνές ένταλμα σύλληψης, για τα αδικήματα της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως, της εξαγοράς, μεταφοράς ή κατοχής πυροβόλων όπλων και σφαιρών χωρίς άδεια και της απειλής με όπλο, σύμφωνα με τα άρθρα 81 παρ. 1, 106 παρ. 2 α, 53 και 54 του υπ' αριθμ. 5237 Τουρκικού Ποινικού Κώδικα (ΤΚΠ), το άρθρο 37 παρ. 1 του ΤΠΚ και το άρθρο 13 παρ. 1 του υπ' αριθμ. 6136 Τουρκικού Κώδικα Πυροβόλων Όπλων, Μαχαιριών και Υπόλοιπων Εργαλείων, πράξεις αξιόποινες και κατά την ελληνική ποινική νομοθεσία. Σύμφωνα δε με το ανωτέρω αίτημα έκδοσης, όπου περιγράφονταν αναλυτικά τα στοιχεία τέλεσης των ανωτέρω αδικημάτων και αναφέρεται το σχετικά εκδοθέν ένταλμα σύλληψης του αιτούντος από το 6ο Κακουργιοδικείο του Μπακίρκοϊ, στις 18.11.2016 και περί ώρα 22:00, ο αιτών και άλλοι δύο εκ των συνολικώς επτά κατηγορουμένων, ήτοι ο _____, αφού πήγαν στην μπουραρία «Kardesler Muzikhol», που βρίσκεται στην Κωνσταντινούπολη και ανήκει στον παθόντα – κατηγορούμενο _____, όπου κάθισαν και ήπιαν, λογομάχησαν (ο _____ και ο _____), με τον εργαζόμενο του μαγαζιού _____ και αποχώρησαν από το μαγαζί. Μετά από ένα χρονικό διάστημα, επέστρεψαν στο ίδιο μαγαζί, έχοντας μαζί τους και τον αιτούντα και τον κατηγορούμενο _____. Άρχισαν να πυροβολούν, με αποτέλεσμα να τραυματίσουν τον _____, ο οποίος μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο, όπου και πέθανε. Εκείνη την ώρα, ένας άλλος από τους εργαζομένους του μαγαζιού, ο _____, πυροβόλησε στον αέρα με πιστόλι χωρίς άδεια του παθόντος _____, ενώ ταυτόχρονα και ο _____, πατέρας του νεκρού, έβγαλε το πιστόλι του χωρίς άδεια, αλλά δεν πυροβόλησε. Όπως προκύπτει από όλα τα επεισόδια που αναφέρθηκαν, οι κατηγορούμενοι _____, τέλεσαν κατά συναυτουργία το έγκλημα της απειλής με όπλο χωρίς άδεια, πυροβολώντας στο μαγαζί του _____, και το έγκλημα της παράβασης των διατάξεων του υπ αριθμόν

6136 νόμου με τις πράξεις της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως, χρήσης, μεταφοράς ή κατοχής πυροβόλων όπλων χωρίς άδεια, τραυματίζοντας τον _____. Ως πειστήρια κατά του αιτούντος-κατηγορουμένου αναφέρονται: α) Η 5073/11.01.2017 έκθεση νεκροψίας του Νεκροτομείου της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης της Τουρκίας, β) η κατάθεση του παθόντος – κατηγορουμένου _____, ο οποίος είναι και θεός του νεκρού _____, αλλά και ιδιοκτήτης του μαγαζιού, ότι αυτός που πυροβολεί, με το κόκκινο μπουφάν, όπως φαίνεται στις καταγραφές των βιντεοσκοπήσεων, είναι ο αιτών, γ) η κατάθεση του παθόντος - κατηγορουμένου _____ ότι οι _____ πυροβόλησαν μαζί, δ) η κατάθεση του _____, πατέρα του νεκρού, ότι είδε μαζί τους κατηγορούμενους _____ (ήτοι τον αιτούντα), _____, από τους οποίους ο _____ πετούσε προς τις κάμερες ότι έβρισκε, να γαζώνουν το μαγαζί. Ο ίδιος είχε πιστόλι, μεσολάβησε και μπήκε ανάμεσά τους και αυτοί του είπαν: «Φύγε από τη μέση. Δεν θέλουμε να σε χτυπήσουμε». Στη συνέχεια αυτός έφυγε από τη μέση και ο κατηγορούμενος - αιτών είχε στο χέρι ένα πιστόλι και ε) την έκθεση επί τόπου έρευνας, σύμφωνα με την οποία βρέθηκαν στον τόπο του επεισοδίου καψαλλιωμένοι κάλυκες 9mm και 7,65 mm, που προήλθαν από δύο χωριστά πιστόλια, σύμφωνα με την εκτίμηση του εγκληματολογικού εργαστηρίου της αστυνομίας. Η δε προβλεπόμενη ποινή κατά του αιτούντος (φερόμενου δράστη) για το αδίκημα της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως είναι ισόβια δεσμά, για το έγκλημα της απειλής με όπλο είναι φυλάκιση από 2 έως 5 έτη και για το έγκλημα της κατοχής όπλου χωρίς άδεια είναι ποινή φυλάκισης από 1 έως 3 έτη και χρηματική ποινή. Τέλος, όπως προκύπτει από το προαναφερόμενο έγγραφο του ελληνικού Υπουργείου Δικαιοσύνης, ο αιτών συνελήφθη, δυνάμει του εκδοθέντος εις βάρος του διεθνούς εντάλματος σύλληψης, στις 10.03.20 και κρατήθηκε στο Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού έως 08.04.2020. Με την 30/2020/08.04.2020 διάταξη έγινε δεκτό το αίτημα του αιτούντος για αντικατάσταση της προσωρινής του κράτησης και του επιβλήθηκαν οι περιοριστικοί όροι της εμφάνισής του κάθε Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή στο αστυνομικό τμήμα του τόπου της δηλωθείσας κατοικίας του, της μη απομάκρυνσής του από τον νομό Αττικής, της διανυκτέρευσής του στον τόπο προσωρινής διαμονής του επί της οδού _____ και της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα. Η 11η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών, χωρίς να προβεί σε αξιολόγηση των ισχυρισμών του αιτούντος ή να παραθέσει διεθνείς πηγές για την γενικότερη κατάσταση στην Τουρκία αλλά και, ειδικότερα, για τις συνθήκες διαβίωσης στη χώρα αυτή για ένα άτομο κουρδικής καταγωγής, και λαμβάνοντας υπόψη αποκλειστικά και μόνο το 1989/16.4.2020 έγγραφο του τμήματος Διεθνούς Δικαστικής Συνεργασίας σε Αστικές και Ποινικές Υποθέσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης και το 2017/450/19.3.2020 αίτημα των τουρκικών αρχών περί έκδοσης του αιτούντος, προέβη στην κάτωθι κρίση: «Με τα δεδομένα αυτά, στην προκειμένη περίπτωση και ενόψει του συνόλου των ανωτέρω στοιχείων, η Επιτροπή κρίνει ότι υπάρχουν σοβαροί λόγοι να θεωρείται ότι ο προσφεύγων, σε βάρος του οποίου έχουν εκδοθεί εντάλματα σύλληψης από το 6ο Κακούργοδικείο του Μπακίρκοϊ για τα εγκλήματα που τελέστηκαν στις 18.11.2016 και την Interpol, έχει διαπράξει εκ προθέσεως σοβαρά εγκλήματα (διάφορα αυτών για τα οποία εκδόθηκε το από 13.11.2015 ένταλμα σύλληψης του 3ου Πλημμελειοδικείου του Ντιγιάρμπακιρ), μη πολιτικού χαρακτήρα, ήτοι τα ως άνω περιγραφόμενα εγκλήματα του κοινού ποινικού δικαίου, και δη πριν την είσοδό του στην Ελληνική Επικράτεια. Κατόπιν τούτων, στην κρινόμενη περίπτωση, και ανεξαρτήτως του αν συντρέχει -κατ' αρχάς- περίπτωση υπαγωγής του προσφεύγοντος σε καθεστώς πρόσφυγα ή σε καθεστώς επικουρικής προστασίας, η ύπαρξη των ανωτέρω σοβαρών λόγων αποκλείει τον προσφεύγοντα τόσο από το καθεστώς του πρόσφυγα, όσο και από το καθεστώς της επικουρικής προστασίας, σύμφωνα με τις συνδυαζόμενες διατάξεις των άρθρων 1 ΣΤ περ. β' της

Σύμβασης της Γενεύης και 12 παρ. 2 β' και 17 παρ. 1 β' του ν.4636/2019. Εξάλλου, κατά την κρίση της Επιτροπής, ακόμα και εάν υποτεθούν ως αληθείς οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος περί επικείμενης δίωξής του σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του, η δίωξη που επαπειλείται σε βάρος του προσφεύγοντος, σε σχέση με τη σοβαρότητα, το είδος, τη διακινδύνευση και το αποτέλεσμα των προαναφερόμενων εγκλημάτων, που φέρεται να διαπράχθηκαν εκ προθέσεως και κατά συναυτουργία με άλλα τρία άτομα και είχαν ως συνέπεια τον θάνατο ενός ατόμου, θεωρείται μη ικανή να αποκλείσει την εφαρμογή της ανωτέρω ρήτρας αποκλεισμού στο πρόσωπο του προσφεύγοντος». Συνακόλουθα, απέρριψε την προσφυγή του αιτούντος, καθώς και το αίτημά του περί παραπομπής της υπόθεσής του στις αρμόδιες αρχές προκειμένου να του χορηγηθεί άδεια διαμονής ανθρωπιστικούς λόγους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 61 περ. ε' του ν.4686/2020, και επέβαλε εις βάρος του το μέτρο επιστροφής με οικειοθελή αναχώρηση από την χώρα εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών.

10. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση και το νομίμως κατατεθέν δικόγραφο των πρόσθετων λόγων, ο αιτών ζητεί την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι πάσχει από ελλιπή αιτιολογία, δεδομένου ότι η 11η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών, κρίνοντας με μόνο στοιχείο το εις βάρος του αιτούντος εκκρεμές ένταλμα των τουρκικών αρχών: α) παρέλειψε να αξιολογήσει το ιστορικό του, β) παρέλειψε να αξιολογήσει τις παραβιάσεις δικαιωμάτων στην Τουρκία, και γ) παρέλειψε να αξιολογήσει τον κίνδυνο υποβολής του, λόγω της κουργικής του καταγωγής, σε βασανιστήρια ή άλλη μορφή απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης, στηριζόμενη αποκλειστικά και μόνο στο αίτημα έκδοσης. Ο λόγος αυτός είναι βάσιμος δεδομένου ότι, εν προκειμένω, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η 11η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών προέβη στην κρίση ότι ο αιτών διέπραξε σοβαρό έγκλημα στηριζόμενη αποκλειστικά και μόνο στο περιεχόμενο του ____ 2020 εγγράφου του Τμήματος Διεθνούς Δικαστικής Συνεργασίας σε Αστικές και Ποινικές Υποθέσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης, σχετικά με το ____ 2020 αίτημα των τουρκικών αρχών περί έκδοσης του αιτούντος και στα περιγραφόμενα σε αυτό εγκλήματα που φέρεται να έχει διαπράξει ο αιτών ενώ, χωρίς να διαλαμβάνει ειδική κρίση, στηριζόμενη σε άλλα έγγραφα και σε σαφή και αξιόπιστα στοιχεία, από τα οποία να προκύπτουν γεγονότα που να θεμελιώνουν «σοβαρούς λόγους», οι οποίοι να οδηγούν στην κρίση, αφενός ότι ο αιτών τέλεσε τα εν λόγω αδικήματα, αφετέρου ότι ενεπλάκη σε ενέργειες που συγκροτούν την αντικειμενική υπόσταση του “σοβαρού αδικήματος του κοινού ποινικού δικαίου” (κατά τη διατύπωση του άρθρου 1ΣΤ περ. β' της Σύμβασης της Γενεύης του 1951) ή του “σοβαρού μη πολιτικού εγκλήματος” (κατά τη διατύπωση των άρθρων 12 παρ. 2 περ. β' της οδηγίας 2011/95/ΕΕ και 12 παρ. 2 περ. β' του Ν. 4636/2019). Με τα δεδομένα αυτά, η κρίση της Επιτροπής περί συνδρομής λόγου αποκλεισμού του αιτούντος από την χορήγηση σε αυτόν καθεστώςτος πρόσφυγα, με μόνη την περιγραφή των εγκλημάτων που φέρεται να έχει διαπράξει, χωρίς την συνεκτίμηση άλλων στοιχείων, δεν επαρκεί και, για τον λόγο αυτόν, η προσβαλλόμενη πράξη, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα από τον αιτούντα, είναι ακυρωτέα, παρέλκει δε, ως αλυσιτελής, η εξέταση των λοιπών λόγων ακύρωσης, η δε υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση.

11. Επειδή, κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, περαιτέρω, δε, η υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση προκειμένου η Επιτροπή να διαλάβει νέα νόμιμη κρίση για το αν προκύπτουν γεγονότα που να θεμελιώνουν «σοβαρούς λόγους», οι οποίοι να

οδηγούν στην κρίση ότι ο αιτών ενεπλάκη σε ενέργειες που συγκροτούν την αντικειμενική υπόσταση του “σοβαρού αδικήματος του κοινού ποινικού δικαίου”, στηριζόμενη σε έγγραφα και σε σαφή και αξιόπιστα στοιχεία. Τέλος, πρέπει να αποδοθεί στον αιτούντα το καταβληθέν παράβολο (άρθρο 36 παρ. 4 π.δ. 18/1989, Α-8) και, κατ’ εκτίμηση των περιστάσεων, να απαλλαγεί ο καθ’ ου Υπουργός από τη δικαστική δαπάνη [άρθρο 275 παρ. 1 εδ. ε’ Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2717/1999 (Α-97) και εφαρμόζεται εν προκειμένω σύμφωνα με το άρθρο 15 παρ. 5 εδ. α’ του ν.3068/2002 (Α-274), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 57 παρ. 1 του ν.4689/2020 (Α-103), σε συνδυασμό με το άρθρο 4 παρ. 1 περ. στ’ του ν.702/1977 (Α-268), όπως η περίπτωση αυτή προστέθηκε με το άρθρο 50 του ν.3659/2008 (Α-77)].

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την αίτηση ακύρωσης.

Ακυρώνει την 11644/2019/15.09.2020 (Αρ. Υπόθεσης ____ και Αρ. Ατομικού Φακέλου ____) απόφαση της 11ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών.

Αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση για νέα νομίμως αιτιολογημένη κρίση, κατά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό.

Διατάσσει την απόδοση του καταβληθέντος παραβόλου στον αιτούντα.

Απαλλάσσει τον καθ’ ου Υπουργό από τη δικαστική δαπάνη.

Η διάσκεψη του Δικαστηρίου έγινε στην Αθήνα, στις 12 Ιανουαρίου 2024 και η απόφαση εκδόθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, κατά την έκτακτη δημόσια συνεδρίασή του στις 31 Ιανουαρίου 2025, με την εξής σύνθεση: Πολυτίμη Φρύδα, Πρόεδρος Πρωτοδικών Δ.Δ., Αικατερίνη Κουτσοπούλου και Σοφία Ρέτσα, Πρωτοδίκες Δ.Δ., λόγω προαγωγής της Πρωτοδίκη Δ.Δ., Αυγής Ανδοσίδου, σε Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ. και τοποθέτησής της στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Πύργου.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Πολυτίμη Φρύδα Νικόλαος Καστόρας